

вих підприємств, шевелів, крафтів, заготовщиків, фармацевтів, фотографів, булочників, робітників та робітниць прачкарних підприємств, офіціантів, тютюново-тлязових фабрик та трамвайників. Найбільша спілка, що до кількості членів,—то спілка прикащиків.—У ній об'єднано 1,100 членів; далі йде спілка робітників-металевиків,—яка має 892 члени, потім спілка булочників—723 члени, робітників дерев'яного цеху—503, крафтів—500, парикмахерів—200, ювелірів—196, заготовщиків—144, тютюново-тлязових фабрик—200, трамвайників біля 300, прачкарних підприємств—120 та офіціантів біля 100. Закрита спілка робітників друкарської справи мала в собі 965 душ.

— Ми чули, що редактор української газети „Слово“ п. О. Корольовий, яка не запланована в призначений для того строк накладеного на неї, адміністративним порядком штрафу на 300 рублів,—з сьогоднішнього дня доведеться одержувати місяць під арештом в ліберальнім участку.

— Київщина. В Черкасах, 26 іюня, на бульварі арештовано молодого чоловіка з корванкою, в якій було більше 1,000 українських прокламацій. (К. В.)

— В с. Кичирях, радомиського повіту, селяне, зіштовпавшись на схід, склали арговора, щоб було замкнено на завжди тутешню пивницю д. Бондаренка. (Ва. Кор.)

— З м. Немирова, на Поділлі, пишуть: тутешня поміщиця, княгиня М. Щербатова, зовсім забарювала. Не кажучи про те, що управитель, економ, табельщик та інші вже по кілька літ не одержують свого жалування, але й поденні робітники, що не мають шматка хліба, а вони опинилися в такому ж становищі! проборюючи цілу весну в наохохрестних економіях княгині, дими дими вони почали вимагати виплату. Управитель відповідав, що поки що, мовляв, грошей немає, але незабаром будуть... Знаючи добре на прикладі минулих років, що то значить „незабаром“, робітники гуртом рушили до княгині. Але... княгиня ще учора вийшла до Одеси; вона незабаром (!) повернеться і тоді... одержите ваші гроші!... Така була відповідь. (Под.)

— З Холмищини пишуть: Вночі з 28 на 29 ч. м. іюня, холмська поліція, прийшовши до друкарні Брліха, де вже було в роботі перше число української газети „Бур“ (штитковий), яку видавав пом. прис. пов. К. Спозітаск, розсіяла набір, забрала рукописи й свідчення на видавця. Редактор-видавець не був ні об'єм повідомлений. (Ва. Кор.)

— В с. Луді-Мезішківській, винницького пов. в маєтку С. та П. Раллі, водені робітники почали вимагати підвищення заробітної плати, а поки їх не буде задоволено, відмовились виходити на роботу. Адміністрація маєтку, відмовившись від переговорів з робітниками, повідомила поліцію про страйк. Прибули козаки і арештували „зачинників“. Під час арешту загорілась в невідомій причині стирга поміщицької соломі. Селяне згодились гасити пожежу тільки після того, як економ запропонував забрати врятовану солому собі. Вранці селяне одержали за врятовану солому грішма, а вночі їх стирга знову загорілась і на цей раз згоріла до щенту. (К. В.)

— В м. Дунаївках зроблено трус в лікарня Мукка. Нічого нелегального не знайдено. Лікаря заславлено на волі. (Ва. Кор.)

— З Полтавщини. В Полтаві „союз 17-го октябрія“ зв'язав блок з „правопорядниками“ та монархістами і діяльно готується до виборів. Улаштується зібрання, проводить акції і уже одержано бюро. „Кадети“ знову мають намір вступити в блок з євреями.

— Цими днями трапилась пожежа в маєтку дворянина Селіхова в косятинградського повіту. Пожежа зробила збитку на кілька тисяч карбованців. Арештовано одного селянина, з підозрінням в підпали. (К. В.)

— Цими днями в полтавській губ. трапилась пожежа в економії дворян Данилевських в селі Олександрії м.гродзького повіту та в економії стат. совіти. Д. Позена, недалеко від с. Оболоні, хордзького повіту. В першому і другому випадку підозрівають підвал, з підозрінням в першому підвалі арештовано 4-х селян. (К. В.)

— З Чернігівщини. Маючи на увазі часті страйки та розрухи під час польових работ, губернатор, нагадуючи сільсько-роботомою людвй про видані в минулому році обов'язкові постанови проти страйків, об'явив додаткову постанову, яка забороняє, загрожуючи 500 рублями штрафу, або трьма міс. турмі, самовільне втручання в чужі маєтки та насильне спинення работ.

— З Австрійської України. Як відомо, не що давно відбулася конференція українських послів з австрійським президентом міністр бароном Беком на чолі. „Ruth Kogr.“ з приводу цього повідомляє, що конференція парламентарної комісії, що конференція парламентарної комісії, в склад якій входили послі: Романчук, Василько, д-р К. Левицький, д-р Трильовський і о. Давидяк, прем'єр заявив, що він вже давно бажав познайомитись з українським представництвом та його бажаннями. Обговорювано також бжучі

політичні справи, між иншим справу про-токолування не німецьких вівестік та промов у парламенті.

— Між президією „Кол.“ та президією „Українського клубу“ дійшло до порозуміння, згідно з яким українські послі дозволили віце-президенту австрійської палати депутатів послові Стажинському виконувати свої функції. Віденський кореспондент „Галичанина“ довідується, що се сталося тільки під тиском умовою, що гр. Стажинський згодився ніколи не вести засідання тоді, як промовлятиме хто-небудь з українських послів. (Діло).

— Діяльність шкільної сенції українського клубу. Шкільна секція українського клубу відбула під проводом голови проф. Колески засідання дня 5 і 10 с. м. н. с. при участі членів університетської комісії.

Об'єктом нарад першого засідання була справа університетська. До університетської комісії, яка існує при шкільній секції і до якої належать послі: Дністрянський, Василько, Колеса, Олесницький, покликано ще й посла Цегляницького.

По довгій дискусії, в якій заірали голос послі Дністрянський, Колеса, Василько, Цегляницький, Стахура і інші, ухвалено ряд постанов, з яких отсі: по-дходить до прилюдної відомості: ухвалено, щоб послі Дністрянський і Колеса внесли інтерпелляцію в справі виключення українських студентів львівського університету.

Сформована конкретних поступатів в університетській справі поручено п. Колесці. Реферат в цій справі п. Колеса виготовив і прочитав на повному засіданні клубу дня 8 с. м. Клуб ухвалив ці домаганія і виключив їх між своїми найважливіші політичні поступаті.

Друге засідання шкільної комісії присвячене було поступатам на полі середньої і народної освіти. (Ва. Кор.)

— **Вибірчі процеси.** У львівській суді розпочнеться незабаром ряд процесів в справі галицьких виборів. Дві в тих процесів 389, але ці цифри зростає значно, бо східно-галицькі старства внесли просьбу, щоб вибірчі справи були відідані на розгляд львівського суду. Своєю просьбу мотивують старства тим, що в провінціальних судах засідає багато суддів русинів, а до них панове старости не мають довіри. Однак тут виникає питання, чи також русині будуть мати довіру до львівського суду, де засідає багато вшехполіяків.

За кордоном.

Угорщина.
Промова Пернерсторфера. Один з відомих проваторів австрійської соціял-демократії, Пернерсторфер виступив з промовою у Вудапешті на конгресі місцевих соціялістів-німців. Він остро критикував угорські порядки, при чому розкритикував реакційну політику угорської коаліції, яка усіма засобами задержує здійснення загального виборчого права, і, вказуючи місцевим соціялістам на приклад Австрії, закликав їх до діяльної боротьби. В той самий час Пернерсторфер висловив надію, що корона і в Угорщині не зупиниться перед виступом проти паучуких класів і примусить коаліцію провести загальне виборче право через парламент.

Поліцейський комісар, який був на збірці, освітив промову Пернерсторфера так, ніби оратор виступив, як „віденський емісар“ і закликав угорських робітників з короною проти угорського парламенту. Угорські газети знали страшенній галас і домагались, щоб Пернерсторфера вислали і потягнуто до суду. Тимчасом одначе Пернерсторфер вихав сам з Угорщини, а прокуратура висловолилась, що не має ніякої основи, щоб тягти його до суду.

Хорватія.
Противугорський рух. Хорватських депутатів, що покинули угорський парламент і вернулись до дому, людяність вітала незвичайно урочисто. Величезна юрба заповнила улиці хорватської столиці Аграму, усіякі депутатів поспішали вітати заступників, що боряться за „свободу мови“. Президент аграрського сейму, депутат Мадаович, дякував за гаряче вітання і завважив, що „тепер по-ле боротьби перенесено з Вудапешту до Аграму“. У багатьох пунктах столиці відбувались бурхливі сцени, розпалались національні пісні, нищили угорські герби і нападали у промовах на нового бана Хорватії.

Якої тактики думає зараз держатись угорський уряд, докладно не відомо. У всякому разі гадають, що угорський уряд не буде домагатись, щоб розлучено хорватський сейм, вважаючи це крайнім за-собом, до якого можна буде взятись тільки в разі незвичайних колотлих.

Новому банові (намісникові) Радочайові запропоновано одягати „конфлікт“ доти, доки не з'єднається прихильна до угорців група хорватських „уніоністів“. Одначе навіть прихильні до уряду угорські газети не сподіваються, що „уніоністам“ вдасться скласти урядову більшість.

Взагалі всі сподіваються, що в Хорватії виникнуть ще більші колотлих.

Англія.
Боротба з радою лордів. Недавно міністр народної освіти Мак-Кенн виступив з промовою, в якій зачепив раду лордів. Завваживши, що проект закону про шкільну реформу, внесений теперішнім урядом, лорди одкинули, міністр оповістав, що він готує новий проект закону, який примусить раду лордів жалувати, що вона одкинула помірковану реформу Біррея. Але може лорди одкинуть і новий шкільний проект закону, так як одкинули попередній? Ні,—одвічає Мак-Кенн, бо до того часу утворення ради лордів будуть зменшені. Кабінет,—додав міністр,—внесе і інші проекти, і як що рада лордів виступить проти їх, то в такому разі уряд розпустить парламент.

З цієї промови Мак-Кенна англійські газети гадають, що уряд щиро ввазяє до ради лордів, щоб її зреформувати.

В СУДІ.

Полтава.
(Далі).

Перший свідок, якого допитували, був Муромцев. На питання голови суду: „що ви знаєте в цій справі?“—Муромцев відповідав так: Я в цей час випадково завідував хазяйством. Ранком 19 іюля мене повідомили, що якесь люде зі-лі робітників і молодики; у заводі та майстернях працювали. В цей же самий день увечері до мене прийшли двоє чоловіків, дівчинка та два підлітки,—це були ув'язомочені, котрі подали мені папер з домаганнями робітників. Я силкувався пояснити депутатів, що подібні домагання неприпустимі. В часі розмови з представниками від робітників, прийав справник, і депутати відійшли. Потім на другий день прийшла знов депутатація з смирняком Товкачем, який промовив, що робітники домагались підвищення плати, зменшення робочих часів, і т. ін. Розмова наша не дійшла до кінця, позаяк в домаганні стояло, що воно від робітників та служадних маєтку, а в депутатації не було ні тих, ні других. Але я згодився задовольнити деякі домаганія. Усі стали на роботу, але на другий день знов їх кинули. Третя депутатація, яка прийшла до мене, сказала мені, що страйк розпочався знов через те, що маєток не виповни своїх об'язанок, які дав 6 ноября 1905 року. На 4-й день відійшов величезний натовп, був там Товкач та Гудзенко. В цей час у нас вже були власті, в присутності яких і велась розмова. Тут вперше виникло питання про найнятих землі. Селяне прохали, щоб зменшити їм аренду з 7 карб. 50 коп. за десятину до 5 карб. Після довгого часу деякі пункти віддали самі собою, а по деяким прийшли до згоди. Саме трудне питання було земляне, але на скільки я був знайомиий з поглядами власника, то він не думав зменшити аренду плати, взагалі хоті згодуватися зменшити її за два днівних арендаторів. Цього часу прийав земський начальник Глоба: за його згодою зібрани сход, якому я оголосив постанову адміністрації. Робота розпочалась, але на другий день знов припинилась.

Голова суду. Скажіть, будь ласка, домагання робітників можливо було задовольнити?
Муромцев. Ну да, можливо.

Прокурор. На скільки домагались підвищення плати?
Муромцев. На 50 проц., але це була вже дуже висока ціна.

Прокурор. Скільки проц. усієї землі щорічно кияв віддавав у аренду?
Муромцев. Не було постановлено; в Диканському маєтку усього 2100 десятин, в аренду віддавалось десятин 500, але кияв хотів прийняти, щоб віддати всього 750 десятин.

Прокурор. Ви, поборолий свідок, кажете, що до нас прийшли самозвані депутати.
Муромцев. Я не кажу, самозвані вони чи ні, я цього не знаю. Скажу тільки, що Товкач та Гузенко більш вмовляли народ, ніж були депутатами.

З дальних свідків тільки Чуйка та два пристап силкувались виставити Кухаря, Товкача і Абрамєнка як самих страшних агітаторів. Про Гудзенку Чуйко посвідчив, що він більш двав про просвіту на селі, ніж про страйк. Всі ж останні свідки показали, що страйк був мирний, ситуація якоїмо не було, роботу кинули по своїй волі, до тогож сам земський начальник казав: „хочете робити, це хочете—страйкуйте, і вас ніхто не сміє примувати“.

Після перерви до 8 год. вечору оборонні перепитують свідків Чуйка та Муромцева.

Свідок Дмитренко каже, що Абрамєнка та Товкач перестригали натовп від грабування але в той же час Товкач вмовляв натовп стати за страйк до кінця.

Пристав Платинович страшними колірими малює картину страйку. З його слів виходить, що Товкач підбав натовп до грабування. Під впливом примо Товкача натовп прогнав геть Платиновича, коли він прохав усіх розійтись. Платинович кичає так: „видко було, що Товкач не хотів скінчити страйк, до чого був прихильний і сам Муромцев“.

Святийсний (боронець). Ви не дякували Товкача за його бажання припинити страйк?
Платинович. Ні, ніщо, коли я знав, що він викладає такі штуки, як передягався у штакчу одягу, ходив по лісах і т. ін.

Святийсний. Ви маєте відомість?
Платинович. Так, маю.

Святийсний. Як, агентурні?
Платинович. (підкреслюючи). Так,—я маю агентурні відомості.

Другий пристап Гедрайце посвідчив так: „Колі я підійшов до натовпу, говорив якийсь єврей, потім його змінив Товкач. Товкач повторяв те саме, що казав єврей. Натовп тримався так грізно, що я мусив вилупити арештованого Абрамєнка. Наскільки мирний був страйк, видно з того, що як тільки я розігнав натовп, зараз загорілась киява, потім повітва, в якій згоріло 25 волів та 200 овць“.

Важке посвідчення давав не Глоба. Він каже, що страйкарі хотіли кликати на підмогою селян (москалів). Навстрій натовпу був грізний. Довідвавшись, що Товкач має вплив на селян, Глоба поїхав до нього з проханням заспокоїти народ. Товкач згодився це зробити, як не буде поліції.

Потім—очня ставка* Глоби та Гедрайца. Святийсний. Поперед того, як розігнати мітинг, він порадився з Глобом?
Гедрайце. Так. Д. Глоба об'явив мені бути політичним і відкрити ордуларів*. Як би не це, я б зараз же арештував Товкача. Крім того д. Глоба казав, що Товкач, Кухарь, та Абрамєнка є головні страйкарі, а тепер каже інакше.

Глоба. Я не казав так, а казав: чутки. Далі йде промова прокурора. (Кінець буде).

Останні вісті.

(По телеграфу та з газет).

Петербург, 1 іюля. Вчора конфісковано „Рус“ і так само всі номері „Віщя“.

„Рус“ повідомляє, що з'їзд кадетів в думає скликати 5 августа. Чи буде допущено на з'їзд кореспонденти—ще поки невідомо.

Слідчий матеріал про виборську відозву у вівторок перейде на затвердження в палату.

30 іюня на Обводному каналі погоріло 28 дерев'яних будинок, де жили всі робітники. Коло 1000 душ засталося з своїм без притулку.

Симферополь, 1 іюля. Трое з в'язнів місцевої тюрми ослабли на псіхичну хворобу. Сама тюрма повлієніє.

Царицин, 1 іюля. Пригода з сучч. Гр. Петровим. З пан-отцем Григорієм Петровим, що їхав на пароході в Астрахані, в Царицині сталась така пригода. Як зіштовпав з пароходом, до його підійшов городовий і нахабно сказав: „Вас треба арештувати“. Отець Петров запитав, з якої, мов, це речі? Тоді городовий одказав: „так вель пристав“. Тоді о. Петров потребував, і до його явився сам пристав і 20 поліцейських на чолі з жандармським офіцером. Отець Петров сказав, що він негайно про це телеграфує в Петербург. Тоді пристап не одважився зараз його арештувати, а пішов за інструкціями до поліцейстера і потім, вернувшись, попросив в о. Григорія виймати за клопіт і не телеграфувати до Петербургу. Після цього о. Петров поїхав собі дауі.

Томськ, 1 іюля. Вночі під 1 іюля три грабійники вили недалеко од власної квартири члена суда Сентюкіна.

Лодзь, 1 іюля. На Олександрівській улиці на партійному грунті смертельно ранено в браунінга р-бітніка.

Красноярськ, 1 іюля. Вийкрито велику гарно виоржеву друкарню соці-революціонерів. Знайдено сила літератури. Арештовано трох з фальшивими паспортами.

Катеринодар, 1 іюля. В Армавірі, на головіній улиці, на партійному грунті вбито власителя землі Мєсинакіна.

Гродно, 1 іюля. Страшенній доп, що дав двоє сукот, підняв береги Німана. Частина кручі на Фабричній улиці обвалалась й знесла з собою половину дерев'яного будинку та хлів, засипавши майном. Шкоди з людьми нема. Розмиті завнімацького залізницею між Августово й Біланово. Гатка у три сажні височини розсузалась на 50 саж.—на 162-й верстві, на 400 сажених—на 183-й верстві, на 200 саж.—на дальшій і на 150—на 190-й верстві. Рух перешинено з двох годін 30 іюня; пасажири йдуть далі з пересадкою.

Прасковєя, 1 іюля. Член московського археологичного товариства Городцьов, що робить розкопки в околицях с. Креста, натрапив на останки города, певно „Хорзари“, де знайдено сила дрібних срібних монет, татарських і наших, XIV—XV в.в. Знайдено останки хат і татарського цохорону. В самому городі одкрито похорони другого й третього віку.

Могильов, 1 іюля. В містечку Смоленськ, оршанського повіту, 30 іюня сталась од підпаду пожежа. Погоріло 114 єврейських і 15 християнських будинок, сімдесят крамничі і моноволька,—погоріло трохів вина і грошей. В огні згоріла молода єврейка. Понесовано телеграф. Одного пація затримано.

Петербург, 1 іюля. Урочисті святкування „союзників“. В 1 год. дня, щоб стріти ієрусалимські ікони, привезені архимандритом Арсенієм, на миколаївському вокзалі зійшлоось кілька тисяч людей. З духовенства були Кирил єпископ гдовський, 3 архимандрити, з десятих священників з хрестами та іконами й 14 кордавані, помж якими мало дво прапори „союза русского народа“. Як процесія порівнялась з церквою Знаменія, звідти виійшло духовенство в ризах, і тут було одправлено молебін. Коло 3-х годін процесія надійшла до Казанського собору і тут її стрів митрополіт Антоній з іконами та прапорами „союза“. Митрополіт одправив молебін. Щоб пройти з собору в михайлівський манеж, хотіли забрати ікони й прапори, та встряла поліція й примусила прапори сховати, а ікони занести назад у собор. В манежі коло 4-х годін зійшлоось народу тисяч три. Архимандрит Арсеній, що привіз ікони з Ієрусалиму, розпочав мітинг, розповідуючи про своє причаство. Політичні промови були дуже одоманітні, одрізняючись одна од одної хіба курйозами. Загальною темою для всіх їх була загазель Росії од „крамольників“ та инородців і навчання вибирати в третю Думу „істинно-русских“. Дубровні корив „русских“ за зраду на останніх виборах. Кн. Волконський, який виступав яко заступник „русского собрания“, стинив ефект, почавши свою промову заявою, що він не причетний „єв казенному прирочу“. „Тєбер,—каже він між иншим,—уї грішники. Господь рятуватиме Росію

тільки заради св. Сєргія Радонєжського та Сєрафима Саровського“. Дубровні одрекомєндував перед зібранням Александрова, що обвинувавчався в причетності до вбивства Іоллоса, і питав, чи схожий мов, Александров на вбивця? Публіка плєскала в долоні. Александр-в кланявся, дякував і доказував, що вбив Іоллоса революціонер, у якого ніби не-бжчик укрив 80,000 карб. Виступали з промовами ще москвичі Орлов, Власов, Бусков і ціла визка представників од провінціальних виділв „союза русского народа“. З помжж останніх визначився хєрсонєць, який заявив, що звичайних усюди злочинів революціонерів у Хєрсоні нема єдино тільки через „союз“. Як що й убивають—то революціонерів.— Загальне зібрання одбулось вяло і кінчилось в 6 год. 30 хвил.

Петербург, 2 іюля. Височайшої подяки за висловлені вірнопідданчі почуття з приводу врятування царя од небезпеки вистоїлись по відомостям С.-Петербурзького телеграфного агентства; могоцька миська дума, селяне карабутовської волости (колотопєського повіту), волоські сходи—невозовський (могоцького повіту), ериловський (пшехонського повіту), волоські й сільські урядовці красносельської волости (ярославського повіту), крипський (бердичівського повіту) виді, „союза русского народа“ й старовіра з слободи Краснавоки (радомиського повіту).

Вірнопідданчі почуття висловили: волоські сходи і людяність біяшорської та косяловської волости (уржумського повіту), вчителі й учні з вятської гімназії, людяність з містечка Нєхворцін (косятинградського повіту) і переяславське надзвичайне земське зібрання

Петербург, 2 іюля. „Союз русского народа“ дуже готується до нового перегляду справи Герцєнштейна. Боролитя Топольцова буде Булацель і Шмаков. Вийкаються свідки з Каїва, Мінська й новгородського повіту.

Заборона „політичних промовід“. „Рус“ повідомляє, що св'язанним зовсім заборонено говорити проловіні на політичні теми.

Суд над Ліобором. Та ж сама газета, „Рус“ повідомляє, що ієромонах Ліобора за його статі в „Віщя“ судитиме не тільки єпископ, а й загальний уголовний суд.

Силування патріотизм. Адміністрація польської залізниці видала наказ, щоб усі вокзалні кіоски обов'язково виспувались по 7 примірників „Русского Знамени“.

Вчора в інтерв'ї (обшежитті) студентів лісового інституту зроблено трус, але нічого нелегального не знайдено. Одного проте арештовано.

Од Гурка взято підписку, що він нікуди не вийде з свого „міста жительства“.

Харьків, 2 іюля. Вранці підтерю озброєних напали на касира, що віз в земську лікарню жалування служачам, отняли в його 900 карб. і зникли.

Самара, 2 іюля. Приїхав президент міжнародної тюремної комісії Самуїл Борроу, уновачений урядом Сполучених Держав, для огляду тюрм.

Одеса, 2 іюля. Вночі за 16 миль від Одеси зроблено збройний напад на пароход приватного товариства Фальцеїна, „Софія“, що йшов товарно-пасажирним рейсом в Хорал. О 11-й год. ввечері на верхню палубу, де вечеряло кілька чоловік, в тім числі капітан, з'явилось троє. Приказавши підняти „руки вверх“, двоє арештували тих, що там сиділи. Двоє других, арештувавши поміщика капітана, приказали їхати в Одесу, загрожуючи, в противному разі, смертю.

Завваживши пароходом, грабійники виждили в кюлї чершого клауу у артельничка російського гонд затримачи: торг. банка залізну скриню, де було 50,000 карб. У паса врів однято більш 1000 карб.

Викнувшись в море уголь, поспувавши махану, порубавши третю шлюпку, випустивши пар, викинувши компас, дзвін та якорь і наказавши впродовж двох годін не давати ніяких знаків, загрожуючи в противному разі зібрати пароход, грабійники на двох шлюпках зникли.

Всіх грабійників було 18. Коли пройшов час, який прозвучав грабійники, капітан приказав розібсти пар. Грабійтели шукали, але не знайшли. Через годину до берега на Пересіпї пристали дві шлюпки з „Софія“.

Софія, 1 іюля. Приговор военного суду в справі про вбивство Петкова князь затвердив. Прохання одного засудженого, щоб помилувано його, а лишнь—щоб негланжноту справу,—одкинуто. Виконання смертного прирвоора сподіваються через 24 години.

Париж, 2 іюля. Поліцейська префектура повідомляє, що арештований єрєд уїлдї Маріній вистривав у повітря за 150 метрів од екіпажу президента.

Костянтинополь, 2 іюля. 1-го іюля, вночі, на улиці перед помешканням американоського посольства, в Ієнікюї, вибухла бомба. Легко поранено чотирі дівчині. Заочинєц утік.

3 наукового, літературного та артистичного життя.
> У Львові цими днями одбується перша вистава нової драми Г. Гаєрманса— „Надія“. П'єса—у 4 ділх, малоє життя рибалок.

10 люта (н. с.) Помер перший директор українського театру в Львові, Еміль Бачинський. Покійний останніми часами жив у Самборі: помер на 74 році життя.

В Петербурзі цими днями вийшло перше число журналу, присвяченого жіночій справі, під назвою "Союз жінок". В журналі беруть участь видаті діячі жіночого руху в Росії. Редактуру журналу М. А. Чехова.

Пам'ятник Гоголю в Москві. Справа з пам'ятником Гоголю швидко подається вперед. Спід пам'ятника вже закінчено; тепер працюють над мурами біля фундаменту, на котрих буде поставлено залізні штахети. Сама статуя, що виробляється на заводі Морана, — вже майже готова. Так-що, гадають, ніби то в кінці августа або в початку сентября пам'ятник буде цілком збудований, але є чутка, що одкрито його буде аж у маї місяці того року.

Новий віце-президент академії художств. В артистичних колах є чутка, що на вільну посаду — після того, як гр. І. І. Толстого призначено міністром народньої освіти, віце-президентом академії буде встановлено академіка М. В. Водкіна, теперішнього члена ради академії.

Мовчанніа золото. Марко Твен, котрий тільки-по був у Лондоні, зрієся сказати промову, якої чекали од нього в американським посольстві. Коли король Едуард, де потім то гостював Твен, спитав його про це, то американський письменник сказав: "Коли б я промовляв у посольстві, то американські газети миттю б надрукували мою промову, не питаючи мене дозволу. Тепер же я продаю цю промову за 600 доларів. З цього, ваше величчю, ще раз може переконається, що мовчанніа — справді золото."

Священ. І Петров на який час думає припинити свою публіцистичну діяльність, об'єднуючи виданням знову своїх колишніх творів.

М-ко Златополь (чигиринського повіту на Київщині). Того тижня до нашого села приїхав пристав з м. Кам'янки та стражниками і почав робити трус у одного селянина. Було знайдено листа від Платона Платова, якого ще торік було заставлено з Босари у архангельську губ. У тому листі, між иншим, були привітання кільком косарівським селянам. Завдяки цьому й у цих селян теж було зроблено трус. Ні в кого нічого протизаконного не знайдено.

М-ко Златополь (чигиринського повіту на Київщині). В село Копитанівку 15 люта до колишнього депутата першої Державної Думи д. Шмигченка приїхала поліція і зробила трус. Під час тусу д. Шмигченка саме не було дома. Повернувшись ж додому і взнавши про трус, д. Шмигченка другого дня поїхав до Златополя доводитися у Пристава, а яких причин його тусуєно. Пристава не було дома. А коли він повернувся і взнав, що до нього заходив д. Шмигченка, він зараз зібрав поліцію і пішов скрізь по гостиницях та зайзжих дворах шукати д. Шмигченка.

Депутата було знайдено, заарештовано і одвезено до Чигирини у в'язницю.

Ташлик (черкаського повіту на Київщині). 12 червня десятидворних селян ташлицької волости було скликано на вибори у черкаську землекрестьянську комісію. Уся волость, то б то десятидворні сел: Ташлика, Самгородка, Санжарівка, Ковалихи, Попівки, Терновки, Лозанівки та Сердюківки, одностайно і рішуче одмовилися од виборів. В словах десятидворних ясно виявилось недовіря до урядових заходів коло поліпшення добробуту селян і така рішучість, що мировий посередник навіть не став їх і умовляти, а поїхав, нічого не відваши.

Одмовилися вибрати у черкаську землекрестьянську комісію і уповномочені Смілянської волости.

Не вважаючи на похлий врожай цього року, наші селяне дуже співають дістати землі на другий рік, покладаючи надію на крайній врожай. Дякуючи цьому, поміщики підняли ціни. Так торік Бродський брав 21 карб. за десятину на рік, а тепер вимагає 22 карб.

С. Лісовичі (Таращанського повіту). Цими днями у нашому селі трапилася така подія. Місцевий арендатор — пан случчинський завіз собі моду обіжжати по вечера свої поля та лякати людей, стріляючи з револьвера. Одного вечора він зустрів двох парубків, що вели на ніч пасти коні, і почав на них стріляти. Двічі стреливши, він одного парубка Панааса Шевченка — влучив в груди. Хлопця зараз же одвіз батько в м. Рокитну у лікарні, де йому сказали, що обидві кулі засіли в легенях і треба робити операцію. Надії на те, що слабій вичуває, нема ніякої. Цей випадок селян дуже обурив. Вони вже давно ремстають на пада случчинського, який сам холостяк, старий хворий алкоголік, ві в чім не нуждатся, бо має багато грошей, а селянам перебиває взяти в аренду улюблену землю.

Недавно в село приїздило душ 25 стражників, для яких в економі було зробито цілого кабана та поставлено всякого виного частування. Багато селян пам'ятають цей приїзд „бляхотелів" порядку.

Снявський повіт на (Київщині). „Хліборобська і лісова культура підпадає; земля менше хліба родить; ліси понижуються і скоро — но вся земля перейде од паців до мужиків" на всіх кутках і улцях вигукують пани дворяне і пишуться перед невірними людьми своїми „культурними" маєтками. І в наших власниках єсть такий культурний маєток. Властитель д-ки Гудим-Левковичи. До маєтку (740 десят.) належить 3 невеличких лісів, що якось заховалися до цього часу од лехкої руки наших „малоросійських" панів. Але видимо, грошей, що дає маєток (до 8,000 р. оренти) не досить на всіякі „культури" і панська рука без жалю починає нащипати і решту лісів. От і цей весни продано на арбб цюсь до 40 десятин лісу, молодого ж нігде не посажено та навряд чи й буде посажено... Для нашої ж місцевости, взагалі дуже бідної лісом, мають велике значіння і ці клапти лісів, що де-не-де маячать, як оазис, серед степу. Тому то булоб дуже бажаним, як би „лісоохранный комітет", звернувши свою увагу на культурне хазяювання наших „отечественных" культуртрегерів і хоч трохи зменшив їх вовчі аметити на ліси в нашій місцевості...

Буда, таращанського повіту 7 червня в 9 годин увечері сільський учитель, Семен Максимович Вороний, гуляв на своїй леваді за селом. Із кущів, що ростуть на тій леваді, вийшли два чоловіки в машкарах, підійшли до Вороного і один з них, приставивши револьвера до грудей учителя, почав вимагати грошей. Коли ж Вороний відповів, що грошей у нього немає, невідмі злочинці гарянько його обшукують і не найшовши гарянько його обшукують і не найшовши грошей, примусили його роздатися, а йому залишили тільки самого картуза. Забравши одягуну, один злочинець поїхав в куші, а другий тим часом стояв біля Вороного з револьвером. Через кілька хвилин з-за кущів почувся свист і другий злочинець, наказавши Вороно-

ному мовчати, теж зник в куші. Д. Вороний, соромлячись йти на село, в чім мав на світ народила, мусив сидіти в своїй леваді поки селяне не полязять спати. Урядник та стражники робили в оприводу цієї події трус по сусідських маєтах, але це не дало ніяких паслідків.

Дописи.

Калинівка (вінницького повіту). Ще 4-го люта в Калинівці трапилася така подія: знайомі між собою три чоловіки — один з села Корделівки, другий з Стрижаської саболяки і третій ще з котрогось села — ішли до ярмарку купувати волів. Ідуть вони, аж чують заду щось каже: „О, паства! Бог дав! Чи не ви де загубили?"

Отланує чоловіки — панок чи мішанина, держить у руках ганець з гримми. Панок роззирає його і виїмає рубль. Поділяючись, як ми разом зобачили, — каже панок. — Є чим ділитися! — засміявся тут один з чоловіків.

„Ну, краще ми ходім та просьемо!" — захоотув той. Дурничка спокусила дядьків і вони зашли в шанок. Випили вони горілки, потім панок дав ще якогось квасу. Випили і його, і стали смішно дрімати та хилитися одна на одного. Прилюдно панок щось козав них уадав, примочував їх до стіни, аж поки не повитаять у них гримми — скільки саме — не одвакою говорять; буцім-то у одного 85 карб., у другого 110 і в третього 80 карб. Ця трох селян забрали до волости вже несприятливими. Навіть довелось каякати лікарю, бо вони були напевне отруєні.

Корделівський чоловік, такий здоровий собою, не вижив і вмер через сутні. Других два, хоча й живі, але чезають. Кажуть, що доктор послав у Київ, десь-то до клініки, де-які органи з мерця, щоб дізнатися про отруту.

С. Писарівна, вінницького повіту. Недавно до села приїздив дисар і старшина, намовляти людей, щоб заводили хутори на своїх землях. Люди посямлялись, раз через те, що в крамці і гірша земля, трудоно було б погодитися, а варуге, — як би було у кожного хоч по 4 дес., а то єсть такі сім'ї, що шість, або сім душ мають за собою одну десятину. Заводи з неї хутір!

В с. Уладівці (того ж пов.) агорів горічанний завод, незвісно же, що який причини. При пожежі у річку пішло багато отрути як, наприклад, вітроголія, і т. п.

Через те не тільки в ставу, а й в Бугу дуже багато поздихало риб. Соми та лугавки скрізь розсипалися аж очі селянам зривають, що таке добро пропало жарно.

М-ко Сміла (черкаського повіту). Страшенні трус та арешти, які робилися оце у нас останніми тижнями що-дня і що-ночі і які дуже хвилювали людність, нарешті вже зривилися.

Звезтеженим смілянським громадянам здавалося, що їх діяльність вчалося втомилася за два тижні „невсипуної праці" і тепер відпочиває. Але це була жорстока помилка. Начальство — принаймні — один з заступників його, поліцейський надзиратель д. Стратієнко, почав робити трус і на вулиці. Побачив д. Стратієнко, що хтось з смілян читає листа або що на вулиці — йому вже й здається, що той читає щось дуже крамольне, особливо як ще при ньому словати того листа в кишеню. І от він почав приймати відповідні „мври". Такі вчинки надзирателя страшенно обурювали всіх, хто тільки про них доулався і всі в один голос казали, що Стратієнко колись так „нарветься". І справді, 23 червня у 5 годин дня, на Львівській вулиці, побачивши, що якийсь молодий добродій несє у руці пакуна Стратієнко, рішив, що то „крамольник" і підійшов до нього.

— Покажіть, що ви несете?

Але молодий добродій, показувати не згодився і після невеликої суперечки, вдари Стратієнка по щоці, а сам дувстився навікача. Стратієнко одскокив, але зараз же опам'ятавшись, підняв галас та свист і, по-

БІРЖА.

Петербургська біржа 2 го люта 1907 р.

Державна рента.	70 1/2
Заставні листи Київ. з. б.	70 1/2
Внутршн. з вигр. позичка перш. р. 1864	348
Внутршн. з вигр. позичка друг. р. 1866	242
Застав. з вигр. Держ. Дворян. земельн. банку	216 1/2
Петербургськ. міжнародн. Ком. банку	373
Банкиск. нафт. т-ва.	325
Т-ва нафт. пр. бр. Нобель.	—
Нафт. і Торг. Т-ва „Мантешель і Ко"	155
Петербург. Приватн. та Комерч. банку	145
1-го Т-ва парохол. по Дніпрі	80 куп.
2-го Т-ва парохол. по Дніпрі	80 1/2
Петербург. учети. та позичк. банку	405
Рос. для загринич. торг. банку	326
Т-ва зал. стал. та метал. зав. „Сормово"	142
Брянськ. рельсов. метал. зав.	102
Путильського зав.	95 1/2 ад.
Позичка р. 1905	92 1/2
Позичка р. 1906	92 1/2
Нова позичка р. 1906	97 1/2
Крестянськ. свідочтва	77 1/2

Настрій тверді з дивідендовими паперами фондами.

ДАЧНІ ПОЇЗДИ.

Нав. Зах. залізні.	Підорожні.	Прибуває
Київ Фастов.	81 7 г. 45 х. р.	82 8 г. 53 х. р.
89 4 г. 35 х. д.	84 11 г. 41 х. р.	93 9 г. 10 х. в.
93 9 г. 10 х. в.	94 9 г. 55 х. в.	87 3 г. 13 х. д.
91 6 г. 30 х. в.	90 8 г. 35 х. в.	41 11 г. 05 х. р.
Київ, Бородань, Тетерев.	43 4 г. 20 х. д.	40 9 г. 05 х. р.
45 8 г. 35 х. в.	44 10 г. 28 х. в.	16 6 г. 00 х. р.
Київ, Полтава, Борисполь.	18 10 г. 15 х. р.	17 1 г. 58 х. д.
20 4 г. 27 х. д.	19 10 г. 56 х. р.	

Залізничні поїзди.

Київсько-Західна (Юго-Западна) залізниця.	№ поїзда.	Одходить з Київ.	Прибуває до Київ.
Кур'єр I, II кл. Одеса Кішинець, Єлисавет.	1	9 г. 00 х. в.	2 г. 45 х. р.
Кур'єр I, II, III кл. Одеса, Брест, Вілюсток, Гравно, Умань, Новоселиці	9	7 г. 10 х. в.	11 г. 03 х. р.
Почтов. I, II, III, Сарни, Ковель, Варшава.	3	9 г. 15 х. р.	4 г. 9 г. веч.
Пасаж. I, II, III кл. Одеса, Умань, Новоселиці	5	12 г. 30 х. в.	6 г. 15 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Бердичів, Радзівилів, Вілень	11	8 г. 25 х. в.	12 г. 08 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Одеса, Володимирськ, Вілень	7	9 г. 35 х. в.	8 г. 15 х. р.
Мшан. I, II, III кл. Одеса, Брест, Пасаж. I, II, III кл. Фастів, Знаменка, Миколаїв, Єлисавет.	19	10 г. 50 х. р.	20 г. 59 х. д.
Почтов. I, II, III кл. Фастів, Знаменка, Миколаїв, Єлисавет	17	11 г. 20 х. в.	18 г. 15 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Брест, Вілюсток, Гравно	13	12 г. 05 х. в.	14 г. 56 х. р.
Почтов. I, II, III кл. Фастів, Знаменка, Миколаїв, Єлисавет	27	5 г. 00 х. д.	28 г. 27 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Сарни, Ковель, Варшава, Вілюсток, Петербург	11	5 г. 50 х. в.	2 г. 29 х. р.
Мшан. IV кл. Київ Одеса, Брест, Знаменка	31	9 г. 54 х. в.	32 г. 52 х. д.
Пасаж. I, II, III кл. Фастів, Знаменка, Катеринос. Севастополь та Ростов на Дону	83	7 г. 45 х. р.	9 г. 53 х. в.
Московсько-Київ-Вороніж. залізниця.			
Швидк. I, II, III кл. Москва.	2	11 г. 40 х. р.	1 г. 00 х. в.
Почтов. I, II, III кл. Москва, Курськ.	4	11 г. веч.	3 г. 30 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Курськ, Москва, Воронеж.	6	12 г. 50 х. д.	5 г. г. д.
Пасаж. I, II, III кл. Курськ, Воронеж, Харків, Петербург.	3	7 г. 20 х. в.	7 г. 10 г. 35 х. р.
Київ-Полтавська залізниця.			
Почтов. I, II, III кл. Кременчук, Полтава, Харків.	4	12 г. 15 х. в.	3 г. 10 х. р.
Пасаж. I, II, III кл. Лозова, Ростов, Севастополь.	2	6 г. 17 х. в.	1 г. 47 х. р.
Тов.пасажир. II, III клас. Полтава, Харків.	6	8 г. 30 х. р.	5 г. 8 г. 40 х. в.

Пароходи товариств.

Товариство Пароходства на Дніпрі та його притоках: 2 е Пароходне Товариство на Дніпрі та його притоках: з початку навігації, до нової зміни, будуть пускати пасажирні пароходи в такі години:

1) Київ-Материкославська лінія з Київ в Катеринослава	9 г. р. 15 г. в.
2) Київ-Гомельська з Київ в Гомель	9 г. р. 12 г. д.
3) Київ-Чернігівська з Київ в Чернігова	12 1/2 г. д. 15 г. в.
4) Київ-Пінська з Київ в Пінську	10 п. р.
5) Київ-Черніобільська з Київ в Черніобіля	6 1/2 г. в.
6) Київ-Могильська	8 г. р.

Чотирі рази на тиждень: з Київ в Пінську, виторок, четвер і п'ятницю — 2 г. п. п. Могильова в Пінську, виторок, четвер і п'ятницю в 6 г. р. В Лодові пасажирі переїздять на другий парохол.

7) Могильово-Оршанська (щодня)	
8) Гомель-Вітолська (щодня)	
9) Київ-Кітківська (дауна)	
з Київ в Кітків	6 г. р. 14 г. в.
з Кітків в Київ	7 1/2 г. р. 18 г. д.

Увага. Сезонні безплатні блети не діють на дачній лінії.

Редактор М. Павловський.

видавець Є. Чикаленко.

ОПОВІСТКИ.

Студент-єврей шукає уроків, спеціальність-латині і математика. Адреса: Кузнецна 38, 18. С. Ровинський.

КОБЗА ведорого продается. Київ, Шаповалова. Спичать електр-техн і оробинова. Там же і вчать прати 10-2

Вийшла з друку нова книжка Модест Левицький ОПОВІДАННЯ ціна 50 коп.

Продается в книгарні Київської Старини, у Київі, Безаківська, 8. 10-3

Добре готують до іспиту за кілька класів класичної, або реальної гімназії, городських училищ, духовної учительської семінарії, учительських інститутів. Адреса: Ст. Фулдуклевська, с. Івангород. П. М. Кравді 5-2

Вийшла з друку Брошур Гр. Слобожанського ЧИМ ШКОДЯТЬ НАМ ЄВРЕИ (в оборону єврейського трудового людю). — Ціна 3 коп.

Склад видання в книгарні „Кіевской Старини" (Київ, Безаківська, 8). Для книгарне 40% скидки. 5-4

Вийшла з друку брошура С. Петлюри Українська соціал-демократична партія в Австрії. (короткий історичний нарис). Одбитка з журналу „У КРАІНА" Ц. 20 коп.

Купувати можна в книгарні „Кіевской Старини", Безаківська ч. 8. 3-2

Видання Товариства „ПРОСВІТА" у Київі.

1. Драгоманов М. Про українських козаків, татар та турків. З додатком про життя Драгоманова. Ціна 8 коп.
2. Земельна справа в Новій Зеландії. Переклада М. З. Ціна 2 к.
3. Левицький М. Як рятуватися при нагліх випадках та каліцтвах. Ціна 3 коп.
4. Календарь „Провісти" на рік 1907-й. Ціна 15 коп.
5. Загірня М. Як визволилися Північні Американські Штати. Ц. 15 к.
6. Дорошенко Д. Оповідання про Ірландію. Ціна 8 к.
7. Загірня М. Страшний ворог. Книжка про горілку. Ціна 5 к.
8. Ів. Франко. Ліси та пасовиська. Ціна 3 коп.

Інші книжки: Статут Товариства „Провіста" у Київі, зазначеного в пам'ять Т. Шевченка. Ціна 5 коп.

Теми для виконань: Виробила видавничя комісія Товариства. Задомлення Товариства „Провіста" за рік 1906.

Склад видань у Товаристві „Провіста" Куль-Кудрявськ 10, кв. 6, і в книгарні „Кіевск. Старини", Безаківська ул. 8.

Українське видавництво „РАНОК". Вийшла з друку книжки:

- I. „Рай і поступ", М. Драгоманова, 3 видання. Ціна 40 к.
- II. „Автономія і цілість держави" Пименової, перекл. Ол. Коваленка. Ціна 3 к.
- III. „Прометей", сл. Ол. Коваленка, муз. К. Стеценка, для хора і піаніно. Ціна 45 к.
- IV. „Ще не мерла Україна!" сл. П. Чубинського, муз. К. Стеценка (для 4-х г.) народне видання. Ціна 15 к.
- V. „Розвага", український декламатор, друге видання, доповнене і в оправі. Ціна 1 р. 75 к.
- VI. „Горбоконики", казка віршами Ол. Коваленка. Ціна 20 к.

Продается в Київі, в книгарнях: „С. Іванова і Ко", Фулдуклевська, 2; „Київської Старини", Безаківська 8.

Акорди антологія української лірики від смерті Шевченка найбільш розкішне українське видання, на велелюбим папері, оздоблене оригінальними ілюстраціями на українській мові. Ціна 316 сторік великого формату.

Продается в Книгарні „Кіевская Старина" (Безаківська, 8), можна мати також в конторі Літературно-Наукового Вістника (Київ, Прорізна, 20).

ЦІНА 3 руб. 50 коп.

В КНИГАРНІ „Кіевской Старини" (Україна) продаються ось які нові українські книжки:

Альчевська Х. Туга за сонцем. Поези. Москва р. 1907, ціна 1 руб.

Будій А. Мрії і дійсність. Полт. р. 1907, ціна — коп.

Бібіля на укр. мові. Львів. Без опр. 2 р. 30 коп., в оправі 3 руб.

Вороніжський І. Вірші. Черн. р. 1907, ціна — коп.

Грушевський М. Справа українських катедр і наші наукові потреби. К., р. 1907, ціна 15 коп.

Григорино Б. На бездоріжжю луги. Общ української школи (вид. друге) К., р. 1907, ц. 25 к.

Гороно Н. Як завести у сільські користе хазяйство. К., р. 1907, ц. 7 коп.

Господа Нашого Ісуса Христа Святе євангеліє від Марк. Москва, р. 1907, ціна 15 коп.

Доманицкий В. Селанська доля (видан. друге) К., р. 1907, ціна 5 коп.

Дібровено Н. Душогубка. Опов. Полт. р. 1907, ціна 10 коп.

Євангеліє на Великдень, від Іоанна. Москва, р. 1907, ціна 5 коп.

Євангеліє на укр. мові. Львів, ц. без опр. 65 к. в опр. 85 к.

Євнович С. З. Пан Штукаєвич, або оказія, якої не було. Сільськ. сцени в 4-х діях (вид 3). К.-Полт. р. 1906, ціна 60 коп.

Красоченко А. На рідному полі. К., р. 1906, ціна 5 коп.

Кропивницький М. Скрутна доба. Малюнки в 3-х одмінках. Полт. р. 1907, ціна 10 коп.

Карманський П. Ой долі, смутку, лірична поезія. Львів, р. 1906, ціна 60 коп.

Кобза і Кобзарі 1) Відродження кобза. О. Палія. 2) Музичні інструменти на Україні. М. Лисенко. 3) Кобзарі. М. Дмитрієв. Полт. р. 1907, ціна 10 коп.

Левіцький М. Оповідання. К., р. 1907, ціна 50 коп.

Луцький О. В. Такі хвилі. Поези. Львів, р. 1906, ціна 40 коп.

М'риний П. Сов. Рідзена приповідка. Полт. р. 1907, ціна — коп.

Малютини Народній на укр. мові. Львів, ц. 65 коп.

Марто Є. Ваканція отця дякова. Опов. Полт. р. 1906, ціна 5 коп.

Павлик М. Михайло Драгоманів і його роль в розвою України. Львів, р. 1907, ціна 20 коп.

Петлюра С. Українська соціал-демократична партія в Австрії. (Короткий історичний нарис). Одбитка з журналу „Україна". Київ, р. 1907, ціна 20 коп.

Пічково О. Тарасове свято. Оповідання. Полт. р. 1907, ціна 10 коп.

Салтик М. 1) Як мужик двоє генералів прохачив. 2) Дикий пац (перекл. Загірня) К., р. 1907, ціна 4 коп.

Франко І. Ліси та пасовиська. К. р. 1907, ціна 3 коп.

Черкасенко С. Убогий жид. Казка. Полт. р. 1907, ціна 2 коп.

В старім гайзі. Драматичний нарис в 4-х діях. Полт., р. 1907, ціна 25 коп.

Весею. Оповід. Полт., р. 1907, ціна 5 коп.

Про вєбо (друкується). Полт., р. 1907, ціна 20 коп.

Діткам. Полт., р. 1907, ціна 10 коп.

Як вродилося пісня. Полт., р. 1907, ціна 3 коп.

Чикаленко Є. Розмова про мову. К. р. 1907, ціна 2 коп.

Ціркєв Є. Єврейська поезія на 4 ді. З передмовою Сім. Петлюри „Про завдання українського театру". К., р. 1907, ціна 25 коп.

Шевченко Т. Кобзарь (в перекл. на руську мову) Спб. р. 1906, ціна 1 руб.

Кавказ, Сов. Холодний яр і другі твори з коротким нарисом життя поета. Спб. р. 1906, ціна 8 коп.

Ясинський Г. Весна поминді. Полт. р. 1907, ціна 3 коп.

Яновська Л. Давні до церкви скликає, та сам у їй не буває (Лісова квітка). Комедія на 4 ді (видан. друге). К. р. 1907, ціна 15 коп.

Поводяться: Етюд на 1 дію. Серденьку золотому від серденька щирого. Жарт на 1 дію. К. р. 1907, ціна 12 коп.

Тут же приймається передплата і продаються окремі книжки журн. „Літ. Науковий Вістник" і „Записки Наукового Т-ва імені Шевченка" на рік 1907, що виходять у Львові і Київі. В окремій продажі книжка „Л. Н. Вістника" коштує 75 коп. Записок—1 р. 50 к.